

Кече Ватан - ул безнен зур, колач житмәс Туган илебезнен бер кисәкчеге. Туган илгә, Ватанга мөхәббәт кече Ватаннан башлана. Ватан - чонки анда йорәгебезгә якын туганнарыбыз яши. Кечкенә Ватан үзенен үзенчәлекле кыяфәте, үз матурлыгы белән, балачакта, балачак жанынын гомерлеккә истәлекле тәэ-сирләре вакытында кешегә күренә, һәм анын белән, бу аерым һәм шәхси Ватан белән, ул еллар узу белән шул зур Ватанга бара...

Шулай Шамиль Загидулла улы Сюняев белән дә. Ул Атюрьево районынын Татар Велязьма авылында гади хезмәт гайләсәндә туып үскән. Анын бабалары һәм әтиләре мөнгә жир белән бәйлә булганнар. Балачагы бу почмакнын болыннары һәм кырлары арасында, анын кечкенә һәм бик тыйнак табигате йогынтысы астында үтә. Туган кинлекләрдә йорү, чиста Лячи елгасында балык тоту - анын һәр почмагы хәзер дә хәтердә һәм кадерлә.

28 июльдә Шамиль Загидулла улы үзенен 70 яшьлек юбилее билгеләп үтә. Нәкъ менә туган якка булган мөхәббәте аны, үз вакытында, монда урнашырга, гайлә корырга, йорт тозергә мәжбүр итә. Ә бит, башка күпләр кебек, шул исәптән анын абыйлары һәм апалары кебек, үз бөхетен ерак шәһәрләрдә, мәсәлән, башкалабыз Мәскәүдә эзли алып иде. Һәркем дә туган һәм үскән жирне сайламый, ә ул сайлый.

Шамиль Загидулла улы ерак яшь чагында авылдан китәргә батырчылык итмәвенә бер дә үкенми. Монда анын ата-бабалары яшәгән, монда анын балалары туган һәм үскән, монда анын оныклары каникулларга рәхәтләнәп киләләр; анын тормышы бөхетлә киләп чыккан дип санып ул.

Ерак 1953 елда Шамиль Загидулла Ибрагим улы белән Зәйнәб Усман кызы Сюняевларнын күп балалы гайләсәндә дүртенче топчек бала булып туа. Әтисе - Боек Ватан сугышында катнаша; фронттан күрү буенча инвалид булып кайта, ягъни сукур кайта. Шуна күрә Шамиль кече яшьтән туганнары белән йорт хужалыгында эшли, ә әнисе гомер буге райпода хезмәт итә. Ата-аналары үзләре дә эш соючән кешеләр булганга, балаларны балачактан ук хезмәтне яратып башкарырга ойрәткәннәр. Ә балалар хужалыкта әти-әниләренән беренче ярдәмчеләре булганнар.

Борынгыдан ук авыл гайләләрендә күп санлы терлекләр һәм яшелчә үстерү очен зур бакча тотканнар. Сюняевларнын да шулай була. Атюрьево мәктәбен тәмамлаганнан сон, Шамиль СПТУда укый. Хезмәт стажын да Атюрьеводагы Пластмасс цехында башлый. Аннары ул Сельхозтехникага (авыл хужалыгы техникасында) шофер булып эшкә күчә. Әмма озак эшләми, шул эш урыныннан армиягә алына. 1973-1975 елларда Архангельск өлкәсе автобатында лаеклы хезмәт итә: оенә сержант дәрәжәсәндә кайта. Хезмәттән кайткач, ул фермада эшләвен дәвам итә. Биредә 2000 елга кадәр транспортерчы вазифасында намус белән эшли. Ә пенсиягә чыкканчы, сонгы уноч ел дәвамында,

халыктан сот жыя. Үзенен атында ул иртә таннан урамнар буйлап йори нәм икешәр-очәр рейс ясый: мичкәләр сот белән тулган саен, ул аларны май заводына алып китә. Аннары янадан жыюны дәвам итә, жәйге озын коннәр вакытында шул ук эшне кичен дә башкара. Шамиль Загидулловичнын гомуми хезмәт стажы 43 елны тәшкил итә.

Гаилә тормышына килгәндә, Шамиль Загидулла улы 1980 елнын козендә

Усть-Рахмановкада туып-вскән сойкемле кызга ойләнә. Нажия Сафиулла кызы анын тормыш юлдашы була. Хатыны ботен хезмәт стажын сәүдәдә эшлөвгә багышлый.

Ирле-хатынлы алар дус-тату 43 ел яшиләр; кызларына бәхетле гаилә тормышын үрнәк итеп күрсәтәләр. Бу бәхетле никахтан ике кыз туа - Румия белән Наилә. Алар хәзер инде үз гаиләләрен булдырганнар нәм әти-әниләренә биш онык бүләк иткәннәр. Оныктар зур рәхәтлек, шатлык белән әбиләре белән бабайлары янына кунакка киләләр нәм буш вакытларын аларда үткәрәләр. Жәйге каникулларда икмәкле-тозлы хужалар йорты балалар тавышы белән тула нәм тирә-як та жанланып китә. Бу күренеш хужаларны шатландыра нәм аларнын яшь вакытларын хәтерләтә. Ә бит кызлары да шулай ук үскәннәр: йорт-ны үзләренен янгыравыклы колүләре белән тутыра торган булганнар.

Наилә НАСЫРОВА эзерләде